

INSTANTANEU DIN SESIUNE

Emoții finale

Aseară s-a încheiat, pentru marea majoritate a studenților din anii I-IV, sesiunea de examene. Trăind momentul printr-o emoție...

Am fost martorul unui astfel de moment, când se verifică atât rezultatele unui semestru de studiu intens, cât și perseverența și seriozitatea unui stil de muncă...

mă valoarea concentrării : un nivel de pregătire ridicat. De pildă, la proiectul executat pentru acest examen, toți studenții au obținut note între 8 și 10.

MIRCEA CRISTEA

INIȚIATIVA LA ZI

O paradă a costumelor și a miilor măiestre

O paradă a costumelor, fie și la nivelul unui veritabil festival, constituie, totuși, un eveniment firesc în bogata viață folclorică a satelor noastre.

T. GINJU

Mecanizatori în competiție

La Vaslui s-a desfășurat faza județeană a olimpiadei tinerilor mecanizatori. După o dispută strânsă, locul I a revenit lui Alexandru Octav, de la I.M.A. Tutova...

CONSTANTIN OANCEA

Colocviu despre profesii

Recent, la Casa de cultură din municipiul Giurgiu a avut loc o întâlnire între cei peste 400 de elevi ai clasei a XII-a (de la cele trei licee) și tovarășul conf. univ. dr. Ovidiu Bădina...

Reuniune a tinerilor intelectuali

A avut loc, într-una din serile trecute, la Brad, pentru câteva ore un fost laolaltă înșir de ingineri, medici, profesori, alți intelectuali...

AL. BALGRADEAN

ODIHNĂ STUDENȚEASCĂ

Perioada 18-24 februarie, care urmează sesiunii studențești de examene, oferă tineretului universitar o săptămână de odihnă reconfigurată și agreabilă.

...ȘI DE LA B.T.T.

— Miine, două grupuri de studenți din diverse centre universitare din țară pornesc într-o excursie de 3 zile în R.P. Ungar...

CRONICA TEATRALĂ

PREMIERE LA GIULEȘTI

Contesa, antipodul suavei Rosine, ar vrea să-și redobândească locul în preocupările sofului ei, dar nu disprețuiește nici escapadele amoroase în tovărășia juneului Cherubin...

Contesa, antipodul suavei Rosine, ar vrea să-și redobândească locul în preocupările sofului ei, dar nu disprețuiește nici escapadele amoroase...

Contesa, antipodul suavei Rosine, ar vrea să-și redobândească locul în preocupările sofului ei, dar nu disprețuiește nici escapadele amoroase...

„NUNTA LUI FIGARO”

Meritul aparține, într-o măsură însemnată, interpretelor; fiecare dintre ei este autorul unei creații pozitive, perfect articulate, precisă în detaliu, bogată în colorită, situată — de regulă — la jumătatea drumului dintre „sinceritate” și detașarea ironică față de personaje...

Meritul aparține, într-o măsură însemnată, interpretelor; fiecare dintre ei este autorul unei creații pozitive, perfect articulate, precisă în detaliu, bogată în colorită...

De la stânga: Paul Ioachim, Șt. Mihăilescu-Brăila, Ileana Cernat, Dan Tufer și Silviu Stănculescu

„GEAMANDURA”

Piesa lui Tudor Muștescu este o adevărată comedie de vacanță, căreia i se pot stabili cu ușurință corespondențe tematice și de atmosferă în dramaturgia interbelică.

Piesa lui Tudor Muștescu este o adevărată comedie de vacanță, căreia i se pot stabili cu ușurință corespondențe tematice și de atmosferă în dramaturgia interbelică.

Piesa lui Tudor Muștescu este o adevărată comedie de vacanță, căreia i se pot stabili cu ușurință corespondențe tematice și de atmosferă în dramaturgia interbelică.

BENNY GOODMAN LA BUCUREȘTI

Te așezi plin pe scaun, rememorând pasaje din istoria jazz-ului. Reverii îți este însă întreruptă de apariția însăși a marului legendar...

Te așezi plin pe scaun, rememorând pasaje din istoria jazz-ului. Reverii îți este însă întreruptă de apariția însăși a marului legendar...

CINE RAPORTEAZĂ ?

(Urmare din pag. 1)

Vinovații sîntem și noi pentru că încă nu am reușit să-l determinăm pe secretarul organizațiilor U.T.C. comunale să aibă un rol activ în cămin, vinovații sînt și directorii de cămin cultural care nu cer colaborarea cu U.T.C.-ul...

Vinovații sîntem și noi pentru că încă nu am reușit să-l determinăm pe secretarul organizațiilor U.T.C. comunale să aibă un rol activ în cămin, vinovații sînt și directorii de cămin cultural care nu cer colaborarea cu U.T.C.-ul...

Vitrine B.T.T.

VEȘTI DIN TARĂ
C.B.U.J. 43 de tineri de la „Metalul roșu” vor face vineri și sîmbătă o excursie la Poiana Brașov.

PRAHOVA. Peste 150 de elevi — de la Liceul nr. 6 și Grupul școlar de petrol din Ploiești — fac o excursie de o zi la Poiana Brașov.

BUZĂU. Pe 21-22 februarie, 40 de tineri buzoieni fac o excursie la Poiana Brașov.

...ȘI DE LA B.T.T.
— Miine, două grupuri de studenți din diverse centre universitare din țară pornesc într-o excursie de 3 zile în R.P. Ungar...

CINEMA

GHICI CINE VINE LA CINĂ ?
rulează la Patria (orele 9, 12, 15, 18, 21)
STĂPIN PE SITUAȚIE : rulează la Republica (orele 8, 11, 14, 17, 20, 23)

NOTA 10

Asadar, militanul a fost nedrept. Tot ce se poate. Examinatorul, de asemenea, a fost nedrept. Este posibil și așa ceva.

teatre

MIERCURI, 18 FEBRUARIE 1970
18.00 Deschiderea emisiunii, Bătăraș de aur, 18.30 Retrospectivă poetică.

teatre

MIERCURI, 18 FEBRUARIE 1970
18.00 Deschiderea emisiunii, Bătăraș de aur, 18.30 Retrospectivă poetică.

teatre

MIERCURI, 18 FEBRUARIE 1970
18.00 Deschiderea emisiunii, Bătăraș de aur, 18.30 Retrospectivă poetică.

teatre

MIERCURI, 18 FEBRUARIE 1970
18.00 Deschiderea emisiunii, Bătăraș de aur, 18.30 Retrospectivă poetică.

Preludiu

SUPLIMENT
LITERAR - ARTISTIC
AL „SCÂNTEII TINERETULUI“
PENTRU ELEVI

nr.
32

PAG II - III

— DUPĂ LAURIN
CONCURSURILOR PIONIEREȘTI
— ZBORURI ROTUNJITE

OSCILAȚII

PAG. IV

IZVOARE ESENȚIALE ALE CREAȚIEI

Plutea peste PĂDURE

Plutea peste pădure un cântec
Ivit din luminisuri de smarald,
Din cetinele leneș răsăfate,
Din soarele pulverizat și cald.

Plutea un fir de cântec prin pădure
Ca o poveste vie,
Ca o perdea de ceață cu ciucuri de cristal,
Cu ițele de aur
Tesute dintr-o mie
De raze paralele, sub cerul estival.

Plutea un fir de cântec prin pădure
Și l-am simțit cum vine,
Cum suie și coboară,
Cum se destramă-n mine
Și m-am simțit vioară și cântec și arin,
Și zbor de ciocîrlie, rîvnind ca o visare
Mereu mai sus, spre cerul carpatin.

MUNȚII

Munți, păstrători de tunic, de datini și de grai,
Voi, turme pașteți, stihuri și cîntece pe plai.
Voi puneți prospețime mereu în firul ierbii
Și adăpostiți de-a-valma și vulturii și cerbii,
Voi stăpîniți azururi și depărtări terestre
Și-n hățuri prindeți vintul, buiac izbit de creste.

Munți, flori de mindră slovă ați scuturat din plete
Inobilind pădurea întinderilor gete.
Munți, tinere pagode cu treptele bătrîne
Voi ați unit prin veacuri cnezatele române
Și-ați dăltuit în piatră, cărări din munți de ape
Să fie visul țării, de față, mai aproape.

OCTAVIAN NASTA
Liceul nr. 8 București

Scerile adolescenților oscilează între doi poli: nevoia de autenticitate și dorința de epatare, tendințe la fel de firești pentru psihologia vârstei. Se va proaspăta a fondului emoțional primar coexistă cu extraordinara capacitate de absorbție a modelelor, cu uimitoarea ușurință de mimare a tot ceea ce pare a constitui ultimul „val” în materie de artă.

Însă, în cele mai multe cazuri, seducția mimării se dovedește mai puternică, alimentată pe de o parte de dorința de a concura modelele în vogă și, pe altă parte, de credința falsă că mai ușor pot pătrunde prin „rețelele ghimpate” ale redacțiilor acele creații care se înscriu în maniera stilistică a unei anumite etape din evoluția formelor literare.

Nu-i mai puțin adevărat că în așa-zisul sector avangardist al literaturii mondiale și românești se manifestă în prezent unele fenomene surprinse într-un recent articol din ziarul „Scnteia” și a nume: „fetișizarea condiției de creator, îndepărtarea gesticii artistice de faptele umane, părăsirea lumii reale, adevărate, ceea ce face din artist un „înțelept fals”, de vitalizat, un „prooroc în deșert”. Se cultivă onirismul, absurdul, ermetismul, viziunile psihopatice, se împărtășește alarma dată de unii semantiști occidentali că în prezent cuvîntul — obosit și rigid — este incapabil să mai surprindă complexitatea de nuanțe (de aici autohtona vogă a „literaturii”) ceea ce face ca mulți scriitori cu reale vocații să se preocupe exclusiv de căutarea modalităților de exploatare a

metalimbajului. Tinerii, îndeosebi, sînt ispitiți de ușurința cu care se pot confecționa în serie astfel de creații speculative și de mirajul unor succese imediate în rîndul unor cercuri „subțiri” de inițiați.

Să nu ne mire dar că multe creații ale tinerilor noștri prieteni seamănă ca două picături între ele, că din valul de poezii care ne inundă redacția doar unele ascund un fior autentic, iar majoritatea prozelor sînt simple colaje.

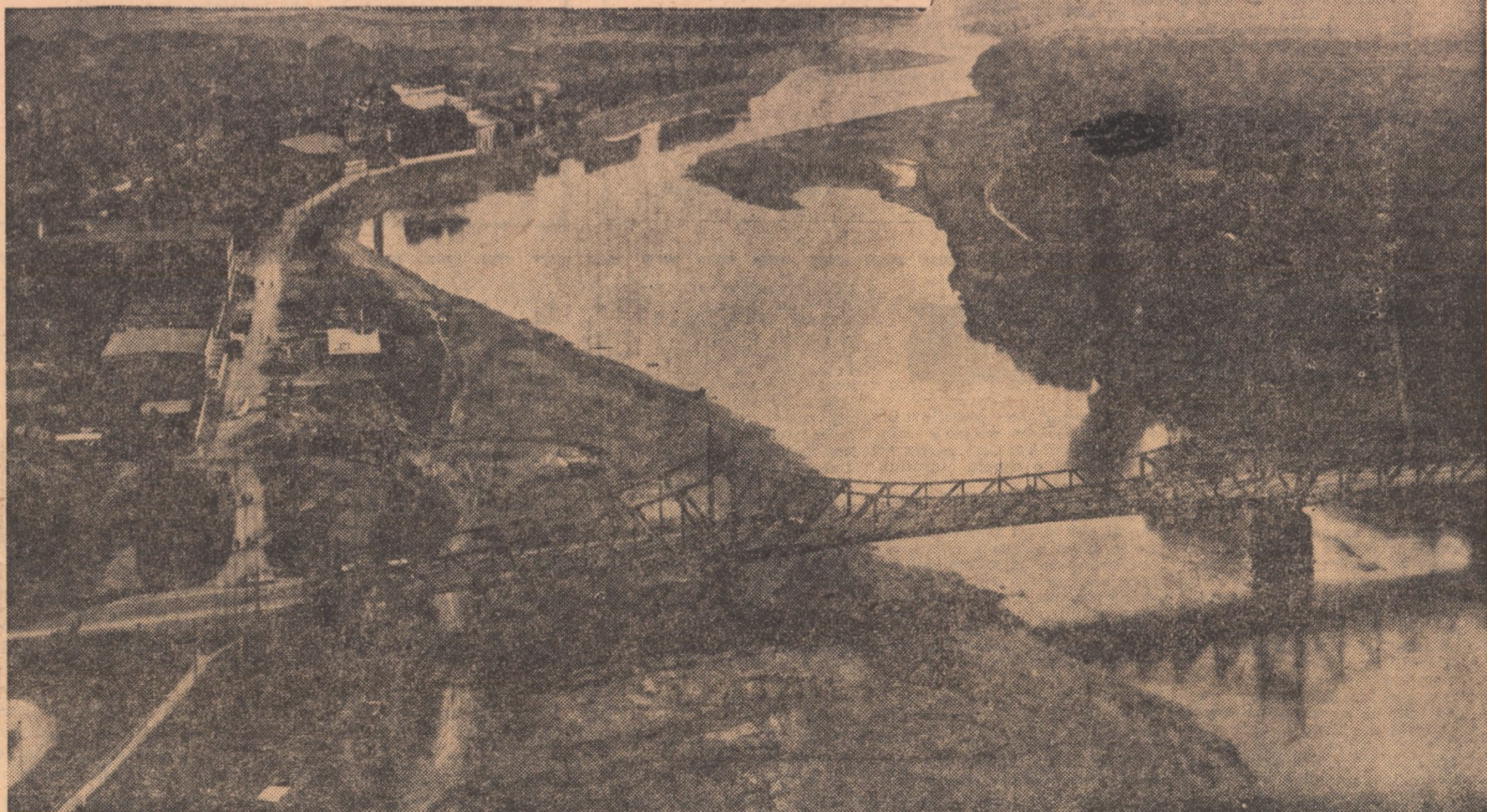
Nimeni nu neagă importanța experimentului, căutării, inventivității și ingeniozității formale. Dar ele reprezintă o etapă de lucru și nu creația în sine.

Creația literară e un tot definitiv și cu un circuit dialectic inexorabil. Ea pornește de la viață, acumulează elementele semnificative ale acesteia, le transfigurează într-o imagine artistică și apoi le întoarce către viață, adică le acordă o valoare funcțională, un sens etic, o forță de influențare social-umană.

Materia unei opere literare se sosește prin intermediul a două canale. Mai întii acela al observației directe. La creațiile epice subiectul, inventarul factual ni-l oferă contactul nemijlocit cu realitatea exterioară (chiar și la literatura de evocare istorică și de anticipație); la cele lirice, substanța poetică e recoltată de filioanele profunde, autentice ale

Prof. TUDOR OPRÎȘ

(Continuare în pag. a IV-a)

BRANCUȘI

Ne trebuia o pasăre măiastră
Să zvîcnească din somnul pădurii
la țipătul Lebedei.
Ne trebuia o poartă,
o poartă numai a noastră
pe unde să ne trecem ploile
insingerate de sărutul florilor,
și pe care să n-o știe clepsidrele
din cele patru miini ale soarelui.
Ne trebuia o masă
pe care să putem prînzii
tăcerea din noi — idee cu idee.
Ne trebuia o comoară de lumini
pentru osia cerului
incovoiat de stelele cunoașterii.
Și mai ales ne trebuia un om,
un om al tuturor — care, murind,
să ne păstreze în eternitate.

GHEORGHE POP SILAGHI,
Liceul 3 Satu-Mare

Inel de vîrstă

Noaptea noastre umbliă descuție
sub felinar de bostani
ca un strigăt de lup alungat, de pripas, —
gura cetății în stupi de viespi a rămas
Ziua ne prinde-ncărați cu o taină de ani.

Parcă noi întinzind cerul palmei
răsucit pentru arderi — fitil,
am cerșit lumina lunii
lipită de-un număr de porți
și-am intrat cu o vreme, tiptil,
să furăm mere, aproape de morți.

Ci te uiti îndelung după deget de ierbi
să surprinzi pădurețele sinilor brunii...
Lingă fluier de serpi se dezbracă-n oglinzi
fetele albe ce-și spun prin fîntini rugăciuni.

PAUL BALAHUR
Liceul nr. 2 Iași

J O C

O dată, fata de fum a luminii
S-a jucat cu niște mărgelile
Albe și negre.
A luat un fir de lumină,
O rază de soare
Și le-a-nșirat:
O mărgelă albă, o mărgelă neagră,
Una după alta
Într-un șirag.
Apoi a legat capetele firului
Și a făcut un cerc
Fără început și sfîrșit.
Fata de fum a luminii
Se joacă mereu cu șiragul ei.
Uneori se rupe șirul,
Mărgelile se împrăștie,
Amestecînd zilele cu nopțile.
Apoi fata de fum
Le înșiră iar și iar...

MIRUNA RĂDULESCU
Liceul nr. 42 București

stita limbă românească printr-o
păsărească semănată ou barbaris-
me prețioase „Crugul cerului / A
claustrat în chintesența sa / Al-
bastrul / Și ermetismul său / A
făcut ca agorafobia / să devină
acerbă / Animind / Aprehensi-
unea de apoi / Aprehensiunea de
a se rostogoli peste noi / Un pe-
tec de infinit / Babil / și factic
parcă / În măreția sa / Crugul
cerului / — Imobil / Ea prima
vedere — / Este ineluctabil / De
a claustra în chintesența sa / Al-
bastrul / Întotdeauna într-o re-
crudescență stereotipă / Ea fel
de greu și de lat / El ne va su-
foca / Terifiant”.

Sau nu mai puțin pasărescul
poem „Ermetism” care îmi a-
mintește de limbajul amețitor
al unor critici tineri: „Cuvîntul
meu, ambiguu / Caută — o par-
te — / Beatitudinea / Iar plînu
său / Își caută începuturile / În
echivocitate. / Frust, uneori / Se
îmbracă în ermetism / Univoc /
Grandilocvent / Este totuși con-
secvent / În puritatea sa”.

Că această despuiere a dicțio-
narului român-român este o

simplă poză teribilistă mi-o do-
vedește poemul „Oglinzi” unde,
folosind vorbele cele de toate
zilele, reușești să te apropii de
artă și de duhul poetic al lim-
bii: „În ochiul tău lustruit / Am
văzut pentru prima dată / Cît
sînt de urît. / Și între buzele
tale de cristal / Am mușcat pri-
mele rodii de fată / Oglindea mea
fermecată, / Hai, / Hai să ne
mai jucăm / Încă o dată!” Nu ai
impresia că în ultima poezie ești
tu cel adevărat?

TASIA BĂPĂDATU — Tătarca,
CONSTANTIN MUNTEANU — Tansa. V-am grupat intențio-
nat, deoarece poezia voastră, de
o factură asemănătoare, ridică o
problemă estetică de ordin ge-
neral care preocupă pe mulți
dintre corespondenții noștri,
mai ales din mediul rural. Sub
influența cadrului local și a
poeziei populare, cultivată în fa-
milie și la căminele culturale, ei
scriu versuri de factură folclo-
rică și doresc să fie publicați în
paginile „Preludiului” alături de
colegii lor care compun poezii
în diverse modalități artistice.

În această problemă nu tipul
de versificație contează ci atitu-
dinea autorului cult față de fol-
clor. Poți foarte bine, ca
V. Alecsandri, să fii un culegă-
tor onest de bijuterii populare
(Miorița, Doina) și atunci faci
operă de folclorist. Dar tot așa
de bine poți folosi temele, moti-
vele, miturile, versificația și
limba populară pentru a construi
poeme originale adînci, de o
mare frumusețe artistică, așa
cum au făcut Eminescu în „Bu-
ceafărul”, T. Arghezi în „Bună
Vestire”, I. Barbu în „După
meici”, Ion Gheorghe în „Zoo-
sofia”.

Voi însă nu faceți nici muncă
de culegători de folclor și nici
nu transfigurați artistic, la un
nivel superior de concepție,
materia poeziei populare pe care
o aveți la îndemînă. Vă mulțu-
miți să exprimați niște idei ba-
nale în vers popular, pentru că
așa „e mai comod” și gîndul
curge mai ușor — prea l — pe
albă lui ritmică. Iată și o mos-
tră: „Frunzuliță de negară / Bo-
gată e mîndra țară / De la muz-

te pîn' la mare / Combinate rid
în soare”. În această situație,
drumul spre publicare rămîne
închis.

VEȚI DEBUTA

Gheorghe Stroie — Pătirlage-
le, Daniela Popescu, Ploiești,
Aurel Relinschi — Dorohoi,
Mira Maun — Tirnăveni, Radu
Șerban — Ungheni-Mureș, So-
rin Rozentzweig — Iași, Andra
Pop — Botoșani, Constantin
Cringanu — Bîrlad.

LA UN PAS DE PUBLICARE

Viorel Simionescu: — Cîmpu-
lung Muscel, Angela Siklodi —
Cluj, Dimos Ianidis — Pitești.

UNELE PROMISIUNI CARE VA OBLIGA

Dumitru Cismaru — Șirineas-
ca-Vilcea, Viorica Hann — Te-
cuci, Emil Floricioiu — Streh-
ia, Ana Berbec — Craiova, Ma-
ria Cepoiu — Izvoarele, Mircea
Cărbunaru — Gura Ocniței.

SIMPLE VERSIFICAȚII DE UZ PERSONAL

Gheorghe Stan — Vălenii de
Munte, Veronica Negoitu —
Daia Ilfov, Mioara Ciucur —
Arad, Maria Boltea — Galda de
Sus, Petre Stoian — București,
Nicolae Manolache — Ceptura,
Cornelia Buescu — Cîmpina,
Constantin Diaconu — Galați.

O. T.

ZBORURI ROTUNJITE

Ecou de romanță

Bietul meu minz cum mă miroase
Îmi adulmecă umbra gata de plecare
Și fără să vrea îmi lunecă prin oase
Căci i-am uitat năravul de cînd visez la soare.

Mai gust o dată vinul amăru,
Mă dăru unui ceas fără de moarte!
O, fată blondă, fata nimănu,
Tu știi cărarea care să mă poarte?

Că-s gata de plecare în amurg,
Platanii mă-nconjoară cu foșnete ovale:
Aud cum treci și te oprești în burg
Și-mi pare că îți mingii părul moale.

Călătoresc mereu, zănat, în neștire,
Iar citeodată -adorm în porumbei:
Și-atunci visez, iubito, că sînt mire
Ori poate Pan jucîndu-se cu miei

Dar mă trezesc și-s gata de plecare.
N-am rădăcini și poate-a mea e vina,
Căci izgonit de biciul aleanului cel mare
Nu-i vreme să se prindă rădăcina.

Iubita mea cu părul blond, de soare,
Mereu te caut... Oare nu-i de-ajuns
Că eu cu pașii fecundez cărări,
Oră cu oră, egal și ascuns?

Iubito, trist e jocul cu plecări...
De-ai ști că pretutindeni e-o plecare,
Că eu cu pașii fecundez cărări,
Din toate drumurile -ai face o cărare.

PAVEL ILICA COSTEA
Liceul din Sintana

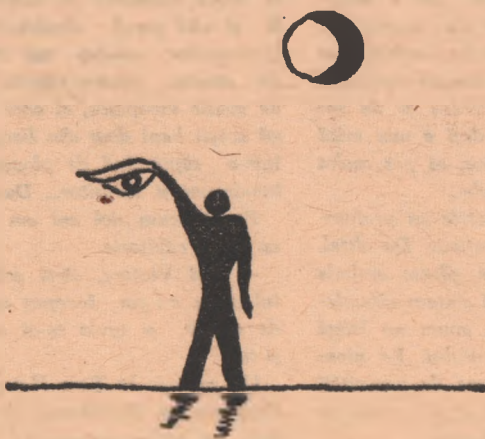
PĂDUREANCA

Îmi place să mă dăru pădurilor făloase,
Ninsorile de stele să-mi cadă la picioare,
În clopotiri de ape cu poale de mătase
Mișînd ca o oglindă de răcoare.

Mînzatică mă tînuj sub bolțile înalte
Și ploaia luminoasă mă-nvolbură prin vene
Mă-mprospătez fugară cu ierburi de bazalte,
Cu munti de vulpi aprinse și viclene.

S-a rupt precum un fulger o graniță din mine,
Zbughit, copilăria s-a furisat ușoară...
Încercănează apa la gleznele-i feline
Și feciorind se pierde căprioară.

CAROLINA ILICA
Liceul pedagogic Arad

Dor.

MUNCILE LUI SISIF

A căzut Sisif
Cu fața la pămînt:
Marca păcatelor noastre
Era mult prea adîncă
Și ostense uriașul
S-o schimbe-n lumină.
Copiii toți ni s-au născut
Cu o limbă de clopot
În loc de inimă,
Care bate, bate, bate
Măsurînd clipele de caznă.
Citeodată se mai strică
Ceasurile — prunci
Și Sisif aleargă să le întoarcă
Cu fața la soare,
Să-și mai prelungească
Muncile cu o trudă.

LILIANA JINGOIU
Liceul „I. Creangă” București

POȘTA REDACTIEI

OSCILAȚIILE

Ne dăm seama că am devenit bărbați într-o sală cu pereți acoperiți de afișe îngălbenite, cu niște grafice pe care nu se chinuie nimeni să le înțeleagă și cu niște bănci lungi de lemn pe care ne-am stivuit hainele. Sintem vreo douăzeci, toți goi și încercăm să ne purtăm cât mai firesc, de parcă am fi umblat goi-puşcă toată viața. Mai greu e cu miștile, nu știm cum să le ținem... Dacă am avea buzunare!

Pe ușa din față apare Trache fiindu-se de braț.

— Te-a durut, mă?

— Păi, cum să nu... Ce, sint elefant?

— Și ce grupă sanguină ai?

— A.

— Am auzit că ăștia cu grupa A sint cam dilii.

— Ia mai terminați cu gălăgia, se răfoiește plutonierul de serviciu... Aici e la recrutare, nu-i pe maidan.

Mai mult ca sigur că avea și el grupa A.

Trache, asigurat că nu-l poate vedea:

— Am terminat, dom' general!

— Care ai vorbit, mă, în front, că te alerg toată curtea, așa cum ești...

Ridem... Spre curtea comisariatului militar dau geamurile unui cămin de fete.

— Rideți, ai? Nu vreți să spuneți care-i ala glumețul?... Mă, să nu-l iau eu pe unu în colimator că e nenorocire.

Sint chemat la cântărire. Un medic gras cu aer bonom, după ce-mi citește fișa și mă măsoară într-o privire, mă întreabă:

— Ei, la ce armă te repartizăm? Ce zici de viitorii de munte?

— Nu știu să schiez.

— Atunci, la pompieri.

— Domnule doctor, de mic, când oăd foc, fac pipi.

Toți cei din cabinet au început să rîdă. Și Trache are un rîs... Doctorul s-a intristat. Ce să-l îmbunuez, îi spun:

— De altfel o să dau la medicină și ca medic militar nu-ți alegi nici o armă.

— Asta, dacă intri la facultate, clipești el iute din ochi. Noi vorbim acum dacă nu intri...

A doua zi, evident, ne scutim la toate orele.

— Doamnă, să vedeți, noi am fost la comisariat și ne-au ținut pînă la ora 10.

— Atunci pe cine să ascult?

— Pe fete, doamnă. Uitați-odă ce rumene sint! Lor nu li s-a luat singe și nu au fost iradiate la radiografie, nu...

— Bine, stai jos, martirule.

În recreație alerg la Anda, să-l arăt dovada de recrutare. Nu prea pare impresionată. Ce-o avea de câteva zile? Ar trebui să stau mai mult de vorbă cu ea. Dar clopoșelul a și măcinat recreația.

— Ne întilnim azi?

— Am joi teză la istorie.

— Numai pentru un sfert de oră. Trebuie...

— Dacă trebuie, condu-mă după ore. Nu mai iau mașina, mergem pe jos și facem exact un sfert de oră.

Acum, cînd se apropie vertiginos examenele, materiile neînscrise în program au trecut pe planul al doilea. Se moțăie sau se fac exerciții la matematică în timpul lor. Imi studiez colegii. Par veseli. Dar risul lor este forțat, nervos. Gria mocnește pe

la „Ambasador”. Totdeauna în bani. Eu țineam sub braț două anatomii. Văzindu-mă, a făcut cu superioritate semn unui taxi și s-au urcat împreună. Ce admirativ l-a privit ea cînd Puiu l-a deschis portiera. Tipul o făcuse cu un gest care-i vădea obișnuința profesională.

N-am mai învățat nimic în ziua aceea. M-am dus la școală și i-am spus că știu totul. Speram că mă va răcori ruptura. A doua zi, la prînz, Puiu o aștepta în fața școlii; era liber, acuzese program de noapte și tocmai se sculase. Odih-

— Vezi casa asta? Aici a fost dispensarul. La ferestrele din stînga era cabinetul, iar la dreapta locuiau noi.

— Bună ziua, doamnă, sint doctorul Petran. Acum 18 ani am avut aici dispensarul.

— Poftiți, domnule doctor. Eu m-am mutat de curînd aici. La noi acum e spital.

Am mers apoi la prima gazdă a tatei. O pereche de bătrîni. Au plîns, nu mai sperau să-l vadă pe doctorașul venit de la București, acum aproape 20 de ani. Doamnei Vișan nu-i venea să

„Oscilațiile” lui Alexei Vidaeff ne-au risipit pesimismul înmagazinat pe parcursul lecturii diferitelor schițe și nuvele trimise spre publicare de către cititorii noștri. Se pare că discuțiile pe marginea prozei, organizate de noi în numerele trecute, încep să-și demonstreze eficacitatea.

Desigur, proza pe care v-o propunem aici e încă departe de a fi perfectă. De altfel, perfecțiunea este un lucru întilnit atît de rar, încît ar fi absurd să-l pretindem tocmai de la un elev de 18 ani, aflat într-un firesc proces de cristalizare a personalității creatoare. Stilul uneori depășit, ca și excesiva diluare a imaginii, sint carențe ușor amendabile prin acumularea experienței.

Ceea ce rămîne impresionant, însă, la autorul nostru, este gravitatea problemelor abordate, felul discret (am putea spune captivant) în care sint prezentate lupta declanșată în ființa sa interioară de evenimentele premergătoare bacalaureatului și indecizia opțiunii profesionale, agravată la un moment dat de factori sentimentali. Eroul pare a-și pierde simțul realității, al proporțiilor; el nu mai știe să deosebească zgura de aur. Oare va găsi pînă la urmă adevăratul drum?

Neîndoielnic. Căci oscilațiile ce pun stăpînire pe el sint inerente vîrstei, împrejurărilor, și tocmai depășirea lor îi va conferi acel plus de maturitate, de discernămint necesar trecerii marelui prag.

Dacă am fi amatori de paradoxuri, am spune că uneori „oscilațiile” vor releva „certitudinile”. Iar Alexei Vidaeff este o certitudine.

Vom lăsa acum cititorilor prilejul convingerii de adevărul (sau neadevrul) afirmațiilor noastre care în ultimă instanță au avut încă un scop: acela de a încita la discuții și, mai ales, de a redeschide tinerilor prozatori apetitul pentru problematica vîrstei, pentru dezbaterile, confruntările și limpezirile interioare, al căror rezultat îl așteptăm și de acum înainte.

BOGDAN GHÎȚA-ULMU

dedesubt. Imi reamintesc cuvintele doctorului: „Asta dacă intri la facultate”... Să rîmii cu liceul, nu-i nici o afacere. Nu știi, efectiv, să faci nimic. Mai fericiți sint cei cu școala profesională; știi o meserie. Au cam slăbit toți; cîțiva vor să-și lase barbă și mustață, pentru penitență intelectuală. Nimeni nu-i mulțumit. Fiecare și-a făcut un plan de studiu riguros, neîndurător, dar e imposibil să-l respecte. Eu, în special... Mai sint și celelalte materii, mai e și... Anda. Am nevoie de liniște să mă pot concentra și de înțelepciunea ei, deși e mai mică cu un an ca mine, să pot asalta mai ușor redutele...

Parcă și conflictele cu profesorii s-au mai împușinat. De altfel, sub tensiune se gîdesc ambele părți. Chiar dacă sintem citeodată tabere opuse, acum ne leagă emoția bacalaureatului. Ea nivelează o mie și una de asperități care acum un an ar fi produs un adevărat cîmp electric.

Într-o seară veneam de la bibliotecă. Atunci mi-am explicat ce se întîmplă cu Anda. Era la braț cu un anume Puiu. Fost coleg, șapte clase, acum „garson”

mi, îmbrăcat numai cu lucruri bune — desigur bacșiguri, însă nu scria pe ele. Făceam haz de necaz imaginîndu-mi discuțiile pe care le-ar fi putut avea Anda cu el. În timp ce el se distrează, eu am să mă învîț șase ani. În timp ce el se plîmbă în taxi, pe Măgheru, eu ool merg pe noroi, grăbit, să asist la o naștere, la cîțiva kilometri de dispensar. Îi și oăd porcăi cîntăreindu-mă disprețuitor pentru cei 18 ani de studiu, pentru salariul meu de medic începător, el care clipește acești bani doar din bacșiguri, într-o săptămîină de ploconăni, înmănușat și zîmbitor... Dar...

Exact acum doi ani am făcut cu tata o călătorie.

— Hai Victore, să-și arăt totul unde mi-am început cariera de medic și unde te-ai născut și tu.

Un sat mic în Țara Hațegului. Case curate, înconjurare de grîdini. Iar împrejur, munși.

Eram emoționat cu toate că nu-mă reaminteam nimic. Trăisem acolo doar primii doi ani de viață. Tata a parcat undeva mașina.

creadă că semăn atît de bine cu tata. Au mai venit și doctorii de la noul spital și s-au așezat la tafas. Tot satul aflase că a venit doctorul Petran. Oamenii s-au strîns pe uliță mai ceva ca în zilele de „nedee”. Văzîndu-mă, se minunau că doctorul n-a îmbătrînit de loc, pentru ca în cele din urmă să se minuneze și mai tare dîndu-și seama că au în față pe fîncul grăsun la care se hlizeau cînd era scos la soare. Am fost purtat într-un adevărat triumf prin tot satul. Toți voiau să mă vadă: „No, poftiți și pe la noi, domnișorule”.

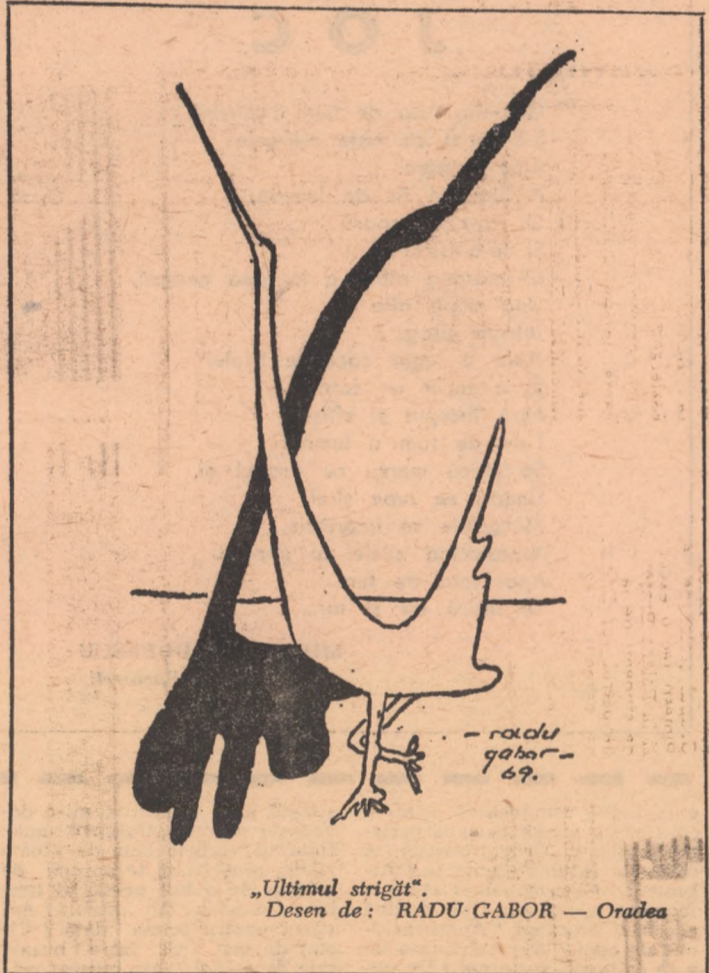
Peste tot auzeam: „Dacă nu era domn doctor...” Și oamenii aceștia simpli, dar care știau să fie recunoscători, îmi mulțumeau, mi-ar fi oferit totul mie, fără să am nici un merit.

Cînd a ieșit și tata în uliță, abia mai reușea să le oprească pe femeile care voiau să-i sărute mîna. Mă uitam în ochii acestor femei și mi le inchipuiau în noaptea în care l-au chemat: „Domn doctor, îmi moare copilul sau bărbatul”. Cu ce ochi se uitau lîngă el, odată ajuns lîngă bolnav. Nu mai aveau decît o singură speranță. Uitaseră și de Dumnezeu sau poate că îl identificau cu doctorul aplecat peste suferînd. În astfel de clipe nu poți să te uiți în ochii unei mame. Și doctorul nu se uita decît după ce simțea că viața pulsează din nou sub mîna sa. Și atunci, numai pentru mulțumirea din acei ochi, nu i-ar fi părut rău de nici un sacrificiu.

Imi e ciudă că am putut să uit aceste momente în noianul ispitelor bucureștene, în fulgerarea albă a unui halat de coafor de lux, sau a spinării încovoiate a unui garson de mare hotel...

— Petran Victor, poftim în sala de examen!

ALEXEI VIDAIEFF
Liceul „M. Eminescu” București

„Ultimul strigăt”.
Desen de: RADU GABOR — Oradea

(Urmare din pag. 1)

sensibilității noastre, extrem de vibrabile la mișcările provocate de reacția eului nostru în fața lumii.

Al doilea canal este observația indirectă, adică procesul de cunoaștere, analizare și resorbire a fenomenului scriitoricesc actual. Ni se oferă astfel puncte estetice de referință privind atmosfera și modalitățile artistice care dau o anumită structură și o anumită orientare literaturii curente.

Joncțiunea acestor două canale o face talentul, acest indefinibil amestec de intuiție, fler emoțional și de inteligență artistică lucidă, care realizează fuziunea organică și originală dintre conținut și formă, dintre imagine și expresie, asigurînd astfel personalitatea operei literare. În egală măsură la geneza unei scrieri

IZVOARE ESENTIALE

participă conștiința artistică care imprimă operei, chiar din stadiul ei inițial, sensul utilității sociale, modernității și perfecțiunii.

Am schițat această incursiune teoretică tocmai pentru a determina unde se află călețul vulnerabil al creației multora dintre voi. Și credem că nu ne înșelăm descoperîndu-l în navigarea exclusivă pe canalul obscurității in-

directe, în absorbția neselectivă a experiențelor pur livrești, în slaba solicitare a observației directe și a conștiinței scriitoricești.

Socotim firesc faptul că sînteți atenți la evoluția mișcării literare mondiale, că citiți mult, că vă entuziasmează mirajul lumii din spatele cuvintelor, și chiar că vă propuneți unele modele, precum

alții aleg un idol cinematografic sau un semizeu al muzicii ușoare.

Însă, pentru a înfăptui chiar de la această vîrstă o creație meritorie și promițătoare, trebuie să căutați și să provocați confruntarea directă, sinceră, cu viața, cu propria voastră conștiință. Nu uitați că adolescența este și trebuie să fie platforma afirmării plină de elan a personalității au-

tentica. Profitați de tot ce vă oferă ea mai caracteristic: prospețimea și succulența sentimentului, ascuțimea și mobilitatea spiritului de observație, curajul și frumusețea eroică a dăruirii pentru o cauză nobilă. Întindeți toate antenele spre viață, explorați cu pasiune acele medii de care sînteți legați prin activitate și preocupări, scrieți doar ceea ce primiți pe calea trăirii directe, socotiți că cea mai înaltă îndatorire a scriitorului este să întorcă spre oamenii locului și timpului său oglinda inimii, iar spre oglinda lumii, inima patriei.

GEOGRAFIE

Cineva a legat
munții, dealurile, cîmpiile, apele,
vînturile, ploile și chiar soarele
între două coperti.
Eu le-am dezlegat
cu greu, rînd pe rînd.
Întii am dezlegat soarele.
și s-a făcut lumină
peste munți, dealurile și cîmpiile mele.
Apoi am dezlegat apele și vînturile
și m-am cutreierat în lung și-n lat.
La urmă am slobozit ploile
și au plins de bucurie...

AUREL RELINSCHI,
Liceul 2 Dorohoi

PRIVIGHETOAREA

Încă o dată
Trec prin clopotul căutărilor
Depărtările ascunse în cîntec...
Iat-o,
Cu trilul smuls de pe
Stîlpul legendei,
Alunecîndu-și zborul prin
copacul-timp
Din chipul meu înnodat
în prezent.
Sunetul se-nucie în auz
Curgînd cu mine prin flacăra
vîrstei.

DOINA POP
Liceul nr. 1 Baia Mare

LEGENDA

Neștiute fecioare cu trupul — despletire de ape,
Neștiuți flăcăi ciopliți în lemn de brad,
În fiecare noapte, cu călcîiele de cer
Au bătătorit lumina luceferilor...
În zori, s-au întors, luceferi cu sînge de ciută.

Neștiute fecioare cu trupul — despletire de ape,
Neștiuți flăcăi ciopliți în lemn de brad,
În fiecare zi, cu călcîie de cer
Au bătătorit cărările cerbilor...
Și scara s-au întors, buciume cu sînge de bour.

Neștiute fecioare cu trupul — despletire de ape,
Neștiuți flăcăi ciopliți în lemn de brad,
La apusul soarelui au sărutat fluierile...
De fluier, o mare și-un cer s-au desprins
Și s-au încrustat în stîlpul pridvorului...

ANCA BEJAN
Liceul „N. Bălcescu” Brăila

ALEGERE

Ciugulindu-și crestele
aripilor,
hulubii gîndurilor mele
se ceartă pe iarba fiarelor
dorînd
să-mi întoarcă porțile deschise
porți ale inimii
după sinele lor.

„Iubește !”
mă-ndeamnă Călin,
„Fii cuminte !”
mă roagă Nu-Știu-Cine.

Alege !
M-adastă amîndoi —
Și am ales iubirea
pentru rotundul țării
și doina din apele ei.

CONSTANTIN SORESCU,
Liceul 2 Slatina

Desene de : CRISTIAN POP — Baia Mare.

Bătrînul Mureș

Printre sălcile de aur
Blinde aripe se pogoară
Și-apoi pier în trup de stele
Cu suris de căprioară.

Buciumul adie-n păru-ți
Floarea stinsă de gutuj
Și-ți adună vîntu-n palmă
Frunza-n țipăt amăru.

Mi-am oprit obrazul reavăn
Lîngă pieptul tău vibrînd
Ca-s-aud mioare multe
De prin soare coborînd.

Ca s-aud doinînd în tine
Cerul meu cu flori de stele,
Pe sub salcia de aur
Goana căprioarei mele.

MIHAI DRAGOMAN
RĂHĂIANU
Liceul nr. 1 Alba Iulia

LINIȘTE FERTILĂ

Fornesc crescut între cer și apă,
Spînzurat între conturile semenilor mei
Să crucific absențele viselor,
Să învăț cum limpede
Pîlpîie tăcerea
Cruddă răspund
Galopul consoanelor.
Chiar dacă rămînem, zăcînd
În cochilia melcilor
Răsuciți sub puterea cuvintelor,
Imaginîndu-mi singurătatea
Din sînge,
Zgomotul tot mai pîndește

Din somnul ascuns,
Tot îmi multiplică-n timpâne
Semnele degtelor înstelate
Săvîrșînd viorile nopții.
Fanaticul semn al liniștii
Crescut la umbra timpelui mele
Îmi cere să tac.
Trecînd încă o dată
Peste cîmpiile albe,
Să tac...

DAN NICOLAU
Liceul nr. 2 Ploiești

SĂ NU FUGIM...

Să nu fugim de durerile mari ; de multe ori
ele ne despică pînă la suflet, și-apoi, vîrsta aceasta
care ne vestește de la iarbă la taină : vîrsta acestor,
mari călătorii în sine sau doruri peste cetățile albe !
Mina ta e pentru mine un pod pe care trec
aliniate păsările mele de foc și vînturile mele de cer.
Nu, să nu ne tenem de durerile mari...
E-adevărât, nu putem să nu jertfim pe cineva,
dar cite jertfe se-ntîmplă peste noi ; și de cite ori
însine jertfe sîntem în nevăzutele zidiri.

ADRIAN PINTEA
Liceul nr. 1 Oradea

POȘTA REDACȚIEI

MIHAI VLAD — Tirgoviște.
Mulțumiri pentru grupajul de
versuri aparținînd tinerilor poeți
tirgovișteni membri ai Societății
literare a elevilor. Intenționăm
să vă facem o prezentare într-un
viitor număr al Preludiului.
Avem însă nevoie de cîteva date
concrete despre activitatea ce-
naclului aferent Societății. Răs-
foind manuscrisele, am reținut
cîteva poezii izbutite : „Dorînd”
de Nicolae Bărbulescu, „Neli-
niște” de Cătălina Popescu,
„Destin” și „Continuitate” de
Gheorghîța Cristea pe care le
menționăm în speranța că le
vom publica. Îți atragem aten-
ția însă că poezia „Sentiment”,
semnată de Elena Drăgoi apar-
ține în realitate Elenei Mureș
din Brăila și a fost publicată a-
tît în culegerea „Excelsior” cît și

în „Preludiu”, iar poeziile lui
Florin Căzărescu amintesc sur-
prinzător de Verlaine (poate să
fie totuși și o simplă înrudire
spirituală).

GLICERIA TANIA PETRIȘOR
Fiind nou în munca de „poștaş”
nu-mi pot însuși imputările ce
mi le aduci pentru răspunsurile
convenționale și stereotipe pe
care le-ai primit anterior. Ver-
surile din scrisoarea ta „ulti-
mativă” îmi dovedesc că ești
destul de stăpînă pe tehnica
versului clasic, înclinată spre
poezia de meditație și că iubești
o anumită retorică a demonstra-
ției ideii și sentimentului, ceea
ce dovedește o frecventare sir-
guincioasă a marii poezii a se-
colului trecut. Cred că punctele
vulnerabile ale poeziei tale sînt
o anumită exterioritate a emo-

ției, jocul rece al inteligenței
pus în serviciul unor speculații
verbale (Mi-e foame de sete,
Mi-e sete de foame — „Fante-
zie”), folosirea abuzivă a unui
limbaj abstract (timp infinit, gol
imens, nimicuri desuete, gînd
veșnic, fărîmițat intens, sfînx de
nepătruns etc.), trăsături care te
îndepărtează de tonalitatea poe-
ziei moderne unde se pune sur-
dină sentimentelor, învelișuri
sensibile ideii, ecrane noi de
senzuri în fața cuvintelor.

Am ales pentru a-ți face o
bucurie și a da o încurajare op-
țiunii tale pentru facultatea de
filologie o poezie poate deose-
bită ca factură de celelalte :

CENUȘA SUB FLĂCĂRI

Am înfîlînit plopi zvelți
Făcuți cenușă de un fulger...
Cenușă...

Dar pe sub flăcările cuvintelor
tale

Mincinoase
N-aș fi crezut că inima
Îți e cenușă.
Om de cenușă !

Prof. DUMITRU STĂNCIU-
LESCU — Sarichiojd. În „Prelu-
diu” nu publicăm creații literare
ale profesorilor. Cele două ode
închinat Republicii le-ați putea
adresa ziarului județean sau
emisiunii radiofonice „Poezii
cîntă patria”. Vă felicităm din
suflet pentru inițiativa de a
realiza în satul unde lucrați un
cenaclu literar și o revistă șco-
lară. N-ar fi rău ca experiența
dv. s-o împărtășiți revistei „E-
ducația pionierească”.

PĂTRUL BERCEANU — Băi-
lești. Stimularea „Preludiului”
a avut efecte pozitive asupra
creației tale. Ultimul ciclu mi-a
plăcut în mod deosebit. Și-mi în-
tărește credința că în curînd te
vei alinia în rîndul fruntașilor
generației tale. Promovarea ta la
o rubrică a „consacrațiilor” este
cea mai grăitoare dovadă. Suc-
ces !

STELIAN CHIPPER — Rm.
Sărat. Materialul tău cu ilustra-
ții din creațiile elevilor rimni-
ceni ne-a interesat, deoarece,
așa cum ne relatezi, în jurul
cenaclurilor organizate de licee

„Ștefan cel Mare” și „Al Vla-
huță” s-au polarizat cîteva ta-
lente promițătoare care desfă-
șoară o vie activitate, oglindită
și în revistele literare „Primii
pași” și „Catarge”. Pe tine, ca
reporter, și pe Lelia Rădulescu,
ca poetă și colaboratoare a
„Preludiului”, vă cunoaștem și
apreciem. O plăcută surpriză
ne-a prilejuit-o înfîlnirea cu
poezia lui Florin Ciurumelea de
la liceul „Ștefan cel Mare”, pe
care îl vom publica la „Crisa-
lide”.

CONSTANTIN MARIN —
Fierbinții de Sus. Neologismul
savant este în poezie ca un al-
caloid ; în doze foarte mici e
medicament, dincolo de o anu-
mită limită devine otravă. Înțe-
legem că la această vîrstă dro-
garea cu „radicale” e o patimă
greu de înfrînat însă, din ne-
noroicare, efectul ei imediat este
„beția de cuvinte”. Poemul
„Agorafobie” este o pildă grăi-
toare a efectelor carageliene
care se obțin cînd înlocuim cin-

„Universal-Club” Barometrul activităților și oscilațiile de participare

Marți, 17 Februarie. Până către orele 11, Universal-clubul...

Marți, 17 Februarie. Până către orele 11, Universal-clubul...

diografii inevitabil fragmentare, a activităților de club, am putea formula unele rezerve în privința...

C. RADU
Deschiderea expoziției
„50 de ani de
la crearea U. C. I.”

In sălile Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România...

AGENDĂ CRONICA U. T. C.

DA 17 FEBRUARIE a.c., Petru Burlacu, adjunct al ministrului...

SPORT De data aceasta ȚARĂLUNGĂ ARE DREPTATE

Tin să precizez încă înainte de a spune că...

A FI SPECTATOR

(Urmare din pag. 1)
A pătrunde într-o sală de spectacol înseamnă...

HOCHEIȘTI S-AU ÎNTILNIT CU GHEAȚA CAMPIONATULUI MONDIAL

(Urmare din pag. 1)
de hochei, grupa B. Neoficial, frește, dar cu două zile mai devreme...

„CAL GRAFI”

(Urmare din pag. 1)
vînd reducerea consumului la unele reperi.

AGENDĂ

N. B.: Exact. Ceea ce părea acum 35 de ani un vis de neatin...

UNI AU ȘI NU LUCREAZĂ, ALȚII N-AU ȘI VOR SĂ LUCREZE

(Urmare din pag. 1)
ține cercuri tehnice care există și desfășoară activitatea în școli profesionale și licee industriale...

Civilizație — tinerețe — etos (III)

E mai frumos o interior decât atâtădată, ori nu? E mai însetat de absolut decât aie generații...

AGENDĂ

N. B.: Evident. Oriurea sub artificii înseamnă lipsa de cultură. Dar adevărata cultură începe din momentul în care...

EDUCAȚIA TEHNICĂ

mai complicat. Nu susținem că la acest lucru se găsește absolut toate piesele solicitate de cercul de radio...

